

จากใจศิษยาภิบาล คริสตจักรที่ 4 สืบสัมพันธ์วงศ์

หัวข้อ “การสร้างเพื่ออนาคต : พระวิหาร- สัญลักษณ์แสดงว่า พระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย”

(เอเสรา 1:1-7 2:68-69 3: 1-3,6, 10-11,13)

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักในพระคริสต์

ผมหวังว่า เราทุกคนจะสามารถมองเห็นอนาคตในปัจจุบัน และ ขอให้เราทุกคน อธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้า เพื่อเราทุกคนจะมีส่วนร่วมในแผนการ ของ พระองค์ และ มีชีวิตที่มีคุณค่า เปี่ยมล้นด้วยความชื่นชมยินดี ขอพี่น้องใช้เวลาส่วนตัว กับพระเจ้าอ่าน ใคร่ครวญคำเทศนา เพื่อเราจะได้รับพระพรและเป็นพระพรแก่คนอื่น ที่อยู่รอบข้างเรา

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพร

ศจ.ดร.บัณฑิต บุญอุทิศ

คำเทศนา

โดย ศจ. ดร. บัณฑิต บุญยิต

หัวข้อ “การสร้างเพื่ออนาคต : พระวิหาร- สัญลักษณ์แสดงว่า พระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย”

พระธรรม เอสรา 1:1-7 2:68-69 3: 1-3,6, 10-11,13

ผมขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่านในเทศกาลตรุษจีน ตรุษจีนปีนี้ ลูกหลานไม่ต้องเผา กงเต็ก iPhone, iPad ให้อากง อาม่า แล้วนะจ๊ะ เพราะอากง อาม่า Line มาบอกว่า "พวกคือไม่ต้องเผาอะไรส่งมาได้แล้ว ที่นี้มีห้าง Big C, Central World, Center Point มาเปิด 2-3 ปีแล้ว **ไม่รู้ใครเผาส่งมาให้** ช่วงกระชับพื้นที่...แล้วนี่เผา iPhone 5S มาทำไม ? บนสวรรค์นี้เค้าเลิกใช้กันตั้งนานแล้ว "ลูกหลานรีบ Line ถามกลับ "ทำไมอะ ! แล้วที่บนสวรรค์ **เค้าใช้มือถืออะไรกัน?**" อากง Line ตอบ "ตอนนี้ iPhone 8S แล้ว Steve Jobs เพิ่งมาเปิดตัวไปเมื่อวาน "

เราจะเห็นว่าในส่วนลึกๆของมนุษย์ มักมีเรื่องของชีวิตหลังความตาย **ไม่มีใครกล้า ปฏิเสธว่าไม่มีชีวิตหลังความตาย** เราจะเห็นว่า มีเทพเจ้า มีพระต่างๆมากมาย ที่มนุษย์ร่ำร้องให้ช่วยเหลือในขณะที่อยู่ในโลกนี้และโลกหน้า

พระยะโฮวาห์ของอิสราเอล เป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้างอยู่ท่ามกลาง พระและเทพเจ้าต่างๆมากมาย แต่มนุษย์กลับมองข้ามละเลยไม่ได้ตระหนักว่า พระองค์ทรงเป็น **พระเจ้ายิ่งใหญ่สูงสุด** ไม่มีพระหรือเทพเจ้าอื่น สามารถเทียบเคียงพระองค์ได้ คนอิสราเอลประชาชาติต่างๆ รวมทั้งเราแต่ละคน หลายครั้งที่เรามองข้าม หรือ ถึงกับ

ปฐิเสษ พระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้า ไม่ใช่เฉพาะของโลกนี้ แต่เป็นพระเจ้าของโลกหน้าด้วย

พระเจ้าของคุณยิ่งใหญ่ หรือ เล็กน้อย?

ชีวิตของคุณมีเพื่อรับใช้พระองค์ หรือ ให้พระองค์รับใช้คุณ?

คุณมีภาพของพระเจ้าอย่างไร ? เมื่อคุณคิดถึงพระองค์ หรือ เมื่อคุณอธิษฐานทูลต่อพระองค์

พระเจ้าคืออะไร? มีคำนิยามของคำว่าพระเจ้าที่ดีที่สุด เท่าที่เคยมีนิยามมา ว่า “พระเจ้า คือ วิญญาณ (spirit) ที่ไม่มีขอบเขตจำกัด (infinite) ที่ดำรงอยู่นิรันดร์ (eternal) และทรงสภาพอยู่ไม่เปลี่ยนแปลงในความเป็นอยู่ (being) ในพระปัญญา (wisdom) ในฤทธิ์อำนาจ ความบริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ (holiness) ความยุติธรรม ความดี และความจริง”

เป็นการยากที่จะนิยามว่า พระเจ้าคืออะไร เราคงใช้เวลาชั่วชีวิตของเราในการวิเคราะห์การนิยามคำว่าพระเจ้า

ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิมต่างก็มีความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้า และตระหนักถึงพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในโลกที่มีพระเจ้ามากมาย แต่พวกเขาเห็นว่า พระและเทพเจ้าที่มีมากมายอยู่รอบตัวพวกเขาอยู่เหล่านั้นไร้ค่า เมื่อเปรียบเทียบกับ พระเจ้าองค์เที่ยงแท้

พระเจ้าองค์เที่ยงแท้แต่พระองค์เดียวเท่านั้น ที่จะทรงพิพากษาโลกนี้ พระเจ้าองค์นี้ได้เผยพระองค์เองให้พวกเขาารู้จัก พระเจ้าที่ทรงรัก ทรงดูแล ทรงเป็นผู้ช่วยให้รอดของประชากรของพระองค์ พวกเขาไม่ได้อยู่ในโลกแห่งความเพื่อฝัน หรือ โลกที่ได้รับการปกป้องให้ปราศจากความทุกข์ยาก พวกเขาอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง โลกที่โหดร้าย โลกที่มีแต่การเปลี่ยนแปลงจากศึกสงคราม การแย่งชิงอำนาจ จากจักรวรรดิหนึ่งสู่อีกจักรวรรดิหนึ่ง จากเหตุการณ์ที่พลิกผันประวัติศาสตร์โลก เหตุการณ์แล้ว เหตุการณ์เล่า ถึงกระนั้นก็ตาม เขารู้ว่า พระยาเวห์ พระเจ้าของ อับราฮัม อิสอัค และ ยาโคบ ที่ได้ทรงทำพันธสัญญากับชนชาติอิสราเอล คือ พระเจ้าองค์เที่ยงแท้ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เป็นพระเจ้าเหนือทุกสิ่ง ทุกอย่าง เป็นองค์พระเจ้าสูงสุด

ในโลกที่มีความอยุติธรรม ความไม่เสมอภาค แต่พระองค์ทรงยุติธรรม

ในโลกที่มีการลุ่มอล่วย เห็นผิดเป็นชอบ แต่ พระองค์ทรงบริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์

ในโลกที่มีการกบฏต่อต้านพระเจ้า แต่ถึงกระนั้นก็ตามพระองค์ก็ยังทรงครอบครองเป็นพระเจ้าสูงสุด

คนยิวในสมัยนั้นก็ไม่ต่างจากคริสเตียนในสมัยนี้ ถึงแม้พวกเขาจะไม่มีคำตอบสำหรับปัญหาของชีวิตที่มีความสลับซับซ้อน แต่พวกเขาตระหนักดีว่า สิ่งต่างๆ ปัญหาต่างๆเหล่านั้นไม่ได้ทำให้พระเจ้าเล็กลง หรือ ด้อยลงแต่อย่างใด พระองค์ยังทรงซึ่งความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ทรงเป็นองค์สัตบุรุษ ฉลาดรอบรู้ บริบูรณ์ด้วยความดีทุกประการ ผู้ทรงสัตย์ซื่อมั่นคงไม่เคยเปลี่ยนแปลงในการกอบกู้ประชากรของพระองค์ พระเจ้าทรงครอบครองโลกนี้ ทรงเป็นพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่สูงสุด ทรงควบคุมให้ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปตามพระบัญชา ตามแผนการแห่งความรอดในการกอบกู้โลกที่พระองค์ทรงสร้างให้กลับสู่ความบริบูรณ์ สมบูรณ์ดังเดิม

ในสังคมปัจจุบันนี้เราต้องรื้อฟื้น ความเชื่อ ความเข้าใจ ในพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ สูงสุดองค์เดียวองค์นี้ มนุษย์ในยุคปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะคิดว่า พระเจ้าจะทรงควบคุม สิ่งต่างๆ ได้ก็ต่อเมื่อเรายอมให้พระองค์ทรงควบคุมครอบครอง บางคนคิดว่าพระเจ้า ทรงเป็นพระเจ้าสำหรับ คริสเตียนเท่านั้น แต่ไม่ได้เป็นพระเจ้าเหนือโลกนี้ทั้งโลก เหนือจักรวาลนี้ทั้งหมด

เราคิดว่าพระเจ้าควบคุมอยู่เหนือช่วงเวลาที่ดียุคของชีวิต แต่ถ้าเป็นช่วงมืดของ ชีวิตแล้วละก็จะอยู่นอกเหนือการควบคุมของพระเจ้า ถ้าเป็นเช่นนั้น ชีวิตก็จะเป็นที่น่า สะพึงกลัว เรากำลังทำให้พระเจ้าอยู่ในสภาพที่ทำอะไรไม่ได้ ช่วยอะไรไม่ได้ เช่นเดียวกับเราที่ช่วยตัวเองไม่ได้

การที่เรามีความคิดแบบนี้ เรากำลังทำให้การที่ความดีมีชัยชนะเหนือความชั่ว นั้น เป็นเรื่องที่ไม่แน่นอน ความหวังของเราก็จะไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่มั่นคง เราก็ จะไม่สามารถจบคำอธิษฐานว่า “เหอว่าราชอำนาจ และฤทธิ์เดช และพระสิริเป็นของ พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิรันดร์ อาเมน”

มีหลายสิ่ง หลายอย่างในโลกนี้ที่เกิดขึ้นโดยขัดต่อน้ำพระทัยพระเจ้า แต่ไม่มี สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เกิดขึ้น จะสามารถอยู่นอกเหนือฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในการที่ พระองค์จะทรงควบคุม ครอบครองได้ สำหรับพระเจ้าแล้ว พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง พระองค์ทรงเห็นอดีต ปัจจุบัน และอนาคตพร้อมๆ กัน นี้คือ พระลักษณะ พื้นฐานของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้า แม้ว่าเราจะปฏิเสธไม่ยอมรับพระองค์

แม้ความชั่วก็ไม่สามารถอยู่นอกเหนือการควบคุมของพระเจ้า ถ้าหากพระเจ้าไม่สามารถควบคุมความชั่ว ความชั่วก็จะมีอำนาจเหนือพระเจ้า ความชั่วก็จะเป็นผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดแทน พระเจ้าตรัสว่า ในที่สุดแล้ว ในโลกที่ตกอยู่ในอำนาจบาป พระเจ้ายังทรงเป็นผู้ควบคุม และครอบครอง นี่คือ ความมั่นคงและความมั่นใจของเราในโลกที่มีพลังอำนาจหลายอย่างที่ต่อสู้กันเพื่อแย่งชิงอำนาจ

พระธรรมเอเสรา เนหะมีย์ ฮักกัย เศคาริยาห์ มาลาคีย์ ครอบคลุมประวัติศาสตร์ของอิสราเอลในช่วงสุดท้ายของพันธสัญญาเดิม ซึ่งเป็นยุคที่มีแต่ความขัดแย้ง การต่อสู้ช่วงชิงอำนาจ มีสงครามระหว่างชนชาติต่างๆ มหาอำนาจต่างๆ มีฟาโรห์ที่ยิ่งยะโส นายพลจอมทัพที่เก่งกาจ มีผู้เผยแพร่พระวจนะที่สัตย์ซื่อ และกษัตริย์ที่เห็นแก่ตัว กบฏต่อพระเจ้า มีเรื่องราวของความรุ่งเรืองและตกต่ำของประชาชาติหนึ่งไปสู่อีกประชาชาติหนึ่ง จากอาณาจักรหนึ่งไปสู่อีกอาณาจักรหนึ่ง ท่ามกลางพายุที่ดุเดือดของเหตุการณ์ในโลกที่ล้อมรอบอิสราเอล อิสราเอลเกือบจะถูกทำลายโดยสิ้นซาก แต่กลับรอดมาได้อย่างมหัศจรรย์เพื่อทำหน้าที่กำหนดทิศทาง และบั้นปลายของโลกนี้

กรุงเยรูซาเล็ม – นครของพระเจ้า พระเจ้าทรงอนุญาตให้พังราบเป็นหน้ากลอง

อิสราเอล-ชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกและทรงทำพันธสัญญาด้วย พระเจ้าจำเป็นต้องสยบลง จนแทบจะสิ้นซากไปหนึ่งชั่วรุ่น พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงไม่ได้เป็นเพียงพระเจ้าที่ทรงยิ่งใหญ่สูงสุด แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์สูงสุดด้วย ความบาป ความชั่ว อยู่ร่วมกับความบริสุทธิ์ไม่ได้ พระองค์ทรงขังความ

บาบิโลน โดยเฉพาะความบาปที่ไม่สมควรจะอยู่ท่ามกลางประชาชนของพระองค์ ชนชาติอิสราเอลได้กบฏต่อพระองค์ หันไปนมัสการพระอื่นๆ ดำเนินชีวิตขัดต่อน้ำพระทัยพระเจ้า ชีวิตที่เต็มไปด้วยความผิดบาป ไม่มีความชอบธรรม การพิพากษาของพระเจ้าจึงมาถึงชนชาติอิสราเอล 600 ปี ก่อนที่พระเยซูคริสต์ทรงบังเกิด โดยกองทัพบาบิโลน

ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ ได้พยากรณ์ไว้ล่วงหน้าว่า

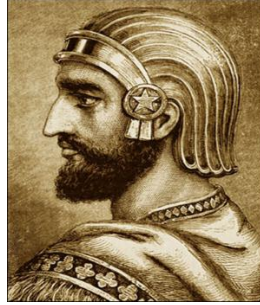
¹¹แผ่นดินนี้ทั้งสิ้นจะเป็นที่เรีสร้างและทิ้งร้าง และบรรดาประชาชาติเหล่านี้จะปรนนิบัติกษัตริย์ กรุงบาบิโลนอยู่เจ็ดสิบปี ¹²พระเจ้าตรัสว่า เมื่อครบเจ็ดสิบปีแล้ว เราจะลงโทษกษัตริย์บาบิโลนและประชาชนชาตินั้น คือแผ่นดินของชาวเคลเดียเพราะบาปชั่ว ของเขาทั้งหลายกระทำให้แผ่นดินนั้นทิ้งร้างอยู่เป็นนิรันดร์ ¹³เราจะนำถ้อยคำทั้งสิ้นให้สำเร็จที่แผ่นดินนั้น คือถ้อยคำที่เราได้กล่าวสู่เมื่อนั้น คือทุกสิ่งที่ยืนยันไว้ในหนังสือนี้ ซึ่งเยเรมีย์ได้เผยพระวจนะแก่บรรดาประชาชาติทั้งสิ้น (เยเรมีย์ 25:11-13)

เรื่องราวของความยิ่งใหญ่ของบาบิโลนภายใต้ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ (Nebuchadnezzar) และของความเสื่อมภายใต้ความน่าเวทนาของ เบลซาซาร์ (Belshazzar) ซึ่งเป็นไปตามคำพิพากษาของพระเจ้า ปรากฏอยู่ในพระธรรมดาเนียล ซึ่งเป็นช่วงประวัติศาสตร์ที่จบลงด้วยการไม่มีกษัตริย์ และ การปราชัยอย่างเด็ดขาด โดยมีมหาอำนาจใหม่ขึ้นมาแทนที่ จักรวรรดิ บาบิโลเนีย (Babylonian Empire) ผู้นำคนใหม่คือ ไชรัสมหาราช (Cyrus the Great) ผู้ก่อตั้ง จักรวรรดิ เปอร์เซีย (Persian empire) ซึ่ง

เป็นมหาอำนาจยิ่งใหญ่ครองโลกไปจนถึงสมัยของพวกกรีก ภายใต้ **อเล็กซานด้ามหาราช**
ราช (Alexander the Great)

กษัตริย์เนบูคัดเนสซา
 จักรวรรดิบาบิโลเนีย

ไซรัสมหาราช
 จักรวรรดิเปอร์เซีย

อเล็กซานด้ามหาราช
 อาณาจักรกรีก

กษัตริย์**ไซรัส**เป็นคนมีดี (Mede) ท่านเป็นนักรบที่มีอัจฉริยภาพมากมาย ความเก่งกาจ
 สามารถได้มาถึงจุดสูงสุด เมื่อท่านได้ครอบครองกรุงบาบิโลน แทบจะกล่าวได้ว่า
 ไซรัสรองทั้งโลก เป็นอาณาจักรยิ่งใหญ่ อย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ถึงแม้ว่า **ไซรัส**
 จะครองโลก แต่ใครปกครองเหนือ**ไซรัส**อีกที?

ในสมองของคนเรามีคำตอบที่ชัดเจนว่า

พระทัยพระราชเป็นเหมือนธารน้ำในพระหัตถ์ของพระเจ้า พระเจ้าจะหันไป
 ไหนๆ ตามแต่พระองค์ทรงโปรด (สุภาษิต 21:1)

พวกเขาตระหนักว่า มี**ผู้ครอบครองที่ยิ่งใหญ่สูงสุด** เหนือกษัตริย์ เหนือเจ้าผู้
 ครองโลก คือ **พระเจ้า** ผู้ไม่มีใครเห็น ผู้ทรงเป็นพระเจ้า ยิ่งใหญ่สูงสุด พระเจ้าผู้ทรง
 อนุญาตให้กษัตริย์เหล่านั้น มีอำนาจครอบครองเพียงชั่วประเดี๋ยวประด๋าว พระเจ้าผู้
 ทรงสามารถใช้อำนาจของกษัตริย์เหล่านั้น เมื่อทรงพอพระทัย เพื่อที่จะพิพากษา ไม่

เว้นแม้แต่ประชากรที่ทรงเรียกและเลือกไว้ให้เป็นประชากรของพระองค์ หรือ แม้แต่เพื่อที่จะสำแดงให้โลกรู้ว่าพระองค์ทรงยิ่งใหญ่สูงสุด

พระเจ้าองค์นี้แหละที่ให้ความยิ่งใหญ่กับ เนบูกัดเนสซาร์ แล้วปลดเบลซาซาร์ และบัดนี้พระเจ้าองค์นี้ได้ใช้กษัตริย์ต่างชาติเป็นเครื่องมือของพระองค์ในการกอบกู้ ประชากรของพระองค์

ในพิพิธภัณฑ์อังกฤษ (British Museum) มีแท่งไซรัส (Cyrus Cylinder Excavated at Babylon in 1879, the Cylinder was inscribed in Babylonian cuneiform on the orders of the Persian king Cyrus the Great after he captured Babylon in 539 B.C.) เป็นแท่งจารึกด้วยอักษรโบราณ ก่อนหน้าที่มีการค้นพบแท่งไซรัส ก็จะมีการโต้เถียง แย้งยันการบันทึกประวัติศาสตร์ของชาวอียิปต์ในเรื่องการกลับจากบาบิโลน หลังจากค้นพบแท่งไซรัส ไม่มีใครโต้แย้งประวัติศาสตร์ช่วงนี้ของชาวอียิปต์ต่อไป แท่งไซรัสยืนยันถึงนโยบายต่างประเทศที่ผกผันแตกต่างจากจักรวรรดิ ยุคก่อนๆ กษัตริย์ไซรัสทรงบัญชาให้เชลยศึกกลับไปสู่มาตุภูมิของตน ข้อความบนแท่งไซรัส บันทึกว่า “เราบัญชาให้คนต่างชาติเหล่านี้กลับไปสู่เมืองศักดิ์สิทธิ์ ของตน ...วิหารที่อยู่ในสภาพปรักหักพัง ถูกปล่อยรกร้างมานาน เราบัญชาให้เทวรูปที่เคยอยู่ในวิหาร เหล่านี้ได้มีวิหารอยู่อย่างถาวรดังเดิม เรารวบรวมคน ที่กระจัดกระจายให้กลับไปสู่มาตุภูมิของตน ขอให้พระทั้งหลายและเทพเจ้าทั้งหมด ที่เรามีส่วนช่วยให้กลับสู่สภาพ เดิม ในเมืองศักดิ์สิทธิ์ต่างๆทั้งหลาย จงขอทุกวัน ให้เรามีชีวิตที่ยืนยาว เบล (Bel) และ เนโบ (Nebo) ต่อ เทพเจ้ามาร์ดุก (Marduk) ขอให้ทุกท่านแช่ช่องว่า “กษัตริย์ไซรัส ผู้

นัมัสการเรา และ เคมบีส (Cambyses) บุตรชายของท่าน ... ที่เหลือชำระความ
หายไป”

แท่งไซรัส (Cyrus Cylinder) British Museum
บางคนอาจว่า “ไซ่ ก็พวกยิวไซค ดี เป็นเรื่องโดย
บังเอิญต่างหาก ที่พวกยิวประจวบเหมาะกะกับ
จังหวะที่ดี”

มีคนโต้แย้งท่านอาชบิชอปออฟแคนเทอเบอร์รี่ (Archbishop of Canterbury) คน
ก่อนว่า

“การที่พระเจ้าตอบคำอธิษฐาน เป็นเรื่องของความบังเอิญ”

ท่านตอบว่า “ผมยืนยันได้ว่า เมื่อผมอธิษฐานเรื่องบังเอิญทั้งหลายจะเกิดขึ้น แต่เมื่อผม
หยุดอธิษฐานเรื่องบังเอิญก็จะหยุดเกิดขึ้นเช่นกัน”

คนยิวในยุคนั้นก็ไม่ได้ต่างไปจากผู้เชื่อในยุคนี้ ที่ตระหนักว่า พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่
สูงสุดองค์นี้แหละที่ทรงควบคุมบัญชาความบังเอิญทั้งหลาย:

การกอบกู้ชนชาติอิสราเอลจึงไม่ใช่ความบังเอิญ แต่ประวัติศาสตร์บันทึก
เหตุการณ์ของชนชาติเล็กน้อยที่พระเจ้าทรงเลือกเพื่อทำหน้าที่ในการเปลี่ยนทิศทาง
และ จุดจบของมนุษยชาติ

เหตุการณ์คล้ายคลึงกันเกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์นี้ 500 ปี เมื่อจักรพรรดิ ผู้
ยิ่งใหญ่ของโรม ซีซาร์ ออกัสตัส (Caesar Augustus) บัญชาให้มีการจดทะเบียน

สำมะโนครัว (Census) ทั้งทั้งอาณาจักรแทบจะกล่าวได้ว่า ประชากรเกือบทั้งโลก ต้องเดินทางกันอีกหน รวมทั้ง ช่างไม้ที่ไม่มีใครรู้จัก พร้อมทั้งภรรยาที่ท้องอย่างมหัศจรรย์ ต้องเดินทางไปยังหมู่บ้านเบธเลเฮม ในแคว้นยูเดีย ตามคำพยากรณ์ที่มีมาล่วงหน้านานแล้ว ว่า พระผู้ช่วยให้รอดของโลกนี้จะทรงบังเกิด

พระเจ้าทรงควบคุมเหตุการณ์ทุกอย่างให้เป็นไปตามแผนการของพระองค์ แม้แต่จักรพรรดิ และ ซีซาร์ผู้ยิ่งใหญ่ของโลก แต่ละยุคแต่ละสมัย ก็อยู่ภายใต้การควบคุมของพระเจ้าองค์นี้

เรื่องราวของการที่ชนชาติยิว โยกย้ายถิ่นฐานจากบาบิโลนกลับมาสู่อิสราเอล-ดินแดนแห่งพันธสัญญา มีผลกระทบต่อเราทุกคน ถ้าหากพวกเขาถูกทิ้งไว้ที่บาบิโลน ถูกกลืนหายไปจนไม่มีชนชาตินี้เหลืออยู่ ถ้าพระเจ้าทรงโยน แผนการ กอบกู้โลกนี้ที่ทรงวางไว้ตั้งแต่แรกเริ่ม (และพัฒนาตลอดยุคพันธสัญญาเดิม) ทิ้งไป ก็จะไม่มีการต่อเนื่องในยุคพันธสัญญาใหม่ จะเกิดอะไรขึ้น? เราก็จะไม่มียอห์นพระเยซูคริสต์ ไม่มีการตรึงบนไม้กางเขน ไม่มีการเป็นขึ้นมาจากความตาย ไม่มีการไถ่มนุษยชาติให้หลุดพ้นจากอำนาจบาป ไม่มีความหวัง

พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับชนชาติที่พระองค์ทรงเรียก และเลือก

พระเจ้าทรงมีแผนการสำหรับคริสตจักรของพระองค์เช่นกัน

บางครั้งเราเห็นคริสตจักรตกต่ำ ถดถอย บางครั้งความอับศเสื่อมเสียเกิดขึ้นในคริสตจักร บ่อยครั้งสิ่งที่เกิดขึ้นในคริสตจักร เมื่อสำรวจตรวจสอบแล้วเราจะพบว่าผู้ที่กระทำความเสื่อมเสียโดยเนื้อแท้แล้วไม่ได้เป็นคริสเตียนแท้ แต่กล่าวอ้างว่าเป็น

สมาชิกของคริสตจักร มีความคลาดเคลื่อน ผิดเพี้ยนของผู้ที่เป็น คริสเตียนแท้ กับผู้ที่เป็นคริสเตียนแต่ชื่อ เราอยู่ในสังคมที่กบฏต่อต้านพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ หันไปบูชาพระเจ้าเทียมเท็จ ไม่ว่าจะเป็นตนเอง หรือ วัตถุนิยม สังคมมองว่า ศาสนาล้าสมัย หมดยุคแล้ว พระเจ้าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโลกนี้แล้ว ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคน เรารำร้องให้ คนเลิกมงายเลิกเชื่อ เลิกพึ่งในพระเจ้าซึ่งจับต้องไม่ได้ คริสตจักรในปัจจุบันก็ไม่ต่างจาก พวกยิวในบาบิโลนที่ถูกสบประมาทเหยียดหยาม

ถึงกระนั้นก็ตามไม่ว่าคนจะคิดอย่างไร พระเจ้าก็ยังทรงเป็นพระเจ้า คริสตจักรก็ยังคงเป็นประชากรของพระองค์ ที่ทรงเรียก และเลือกไว้ คริสตจักรจะคงดำรงอยู่ตราบนานพระคริสต์ทรงเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อสิ้นสุดประวัติศาสตร์โลก พระคริสต์ผู้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย ผู้ทรงเป็นพระเจ้าร่วมกับพระบิดาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ ยังทรงทำงานให้เป็นไปตามแผนการของพระองค์ผ่านประวัติศาสตร์ทุกยุคทุกสมัย

เราเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่ สิ่งที่ยิ่งใหญ่ในชีวิต คือ การที่เรารู้ว่าเราเป็นใคร? และมีชีวิตอยู่ในโลกเพื่ออะไร? เรื่องราวในพระธรรมเอสรา และ เนหะมีย์ เป็นเหตุการณ์ที่บันทึกให้เราทราบว่า ชนชาตินี้คือพิน กูสถานภาพของตนคืนมาอย่างไร? พวกเขาแทบจะสิ้นชาติ เมื่อกรุงเยรูซาเล็มแตก และ ถูกกวาดต้อนไปยังกรุงบาบิโลน พวกเขาแทบจะสิ้นหวังอยู่ในยุคมืด ที่น่าสะพึง กล่าวได้ว่า พระเจ้าได้ละทิ้งพวกเขาไปแล้ว เพราะความผิดบาปที่ชนชาติของตนได้กบฏต่อพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงกอบกู้พวกเขาอย่างมหัศจรรย์จากบาบิโลนให้กลับมายังอิสราเอล ดินแดนแห่งพันธสัญญาอีกครั้งหนึ่ง

ท่ามกลางพระต่างชาติ พระเจ้าของพวกเขาคนดูเหมือนหายสาบสูญไป พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่อยู่แต่ในอิสราเอลเท่านั้น แต่บัดนี้เขาตระหนักแล้วว่า พระเจ้าของพวกเขาคนเป็นพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่สูงสุด ไม่เพียงแต่ที่อิสราเอล แม้ในกรุงบาบิโลนพระเจ้าก็ยังทรงควบคุมครอบครองให้ทุกอย่างเป็นไปได้ตามน้ำพระทัย ตาม แผนการ ของพระองค์ ไม่มี สิ่งหนึ่งสิ่งใดหยุดยั้ง หรือ ขัดขวางพระองค์ได้

¹ ในปีแรกแห่งรัชกาลไซรัสพระราชกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย เพื่อพระวาระของพระเจ้าทางปากของเยเรมีย์จะ สำเร็จ พระเจ้าทรงรับเร้าจิตใจของไซรัสพระราชกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย พระราชาจึงทรงมีประกาศตลอดราชอาณาจักรของพระองค์ และทรงบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรลงด้วยว่า ²“ไซรัสพระราชกษัตริย์แห่งเปอร์เซียตรัสดังนี้ว่า 'พระเยโฮวาห์พระเจ้าของฟ้าสวรรค์ได้พระราชทาน บรรดาราชอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลกแก่เรา และ พระองค์ทรงกำชับให้เราสร้างพระนิเวศให้พระองค์ที่เยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ในยูดาห์ ³มี ผู้ใดในหมู่พวกท่านทั้งหลายที่เป็นประชากรของพระองค์ ขอพระเจ้าของเขาสถิตกับเขา และขอให้เขาขึ้นไปยังเยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ในยูดาห์และสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล คือพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้สถิตในเยรูซาเล็ม ⁴และ ขอให้คนทั้งปวงที่เหลืออยู่ ไม่ว่าเขาจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใด ให้คนซึ่งอยู่ในที่ของเขาช่วยเขาด้วยเงินและด้วยทองคำ ด้วยข้าวของและสัตว์ นอกเหนือจากเครื่องบูชาตามใจสมัคร สำหรับพระนิเวศของพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม' ” ⁵แล้วหัวหน้าของตระกูลแห่งยูดาห์และเบนยามินได้ลุกขึ้น ทั้งบรรดาปุโรหิตและคนเลวี คือทุกคนที่พระเจ้าทรงเร้าจิตใจของเขาให้ไปสร้าง พระนิเวศของพระเจ้าซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็ม ⁶และทุกคนที่อยู่ใกล้เขาก็ได้ช่วยเขาด้วยเครื่องเงิน ด้วยทองคำด้วยข้าวของและด้วยสัตว์ และด้วย

ของมีค่า นอกเหนือจากสิ่งที่ถวายบูชาตามใจสมัคร¹ ไซรัสพระราชาก็ทรงนำเครื่องใช้ของพระนิเวศ แห่งพระเจ้าออกมา ซึ่งเป็นเครื่องใช้ที่เนบูกัดเนสซาร์ได้ทรงกวาด มาจากเยรูซาเล็ม และ ทรงเก็บไว้ในพระนิเวศแห่งพระของพระองค์ (เอสรา 1:1-7)

คนยิวประมาณ 50,000 คน ภายใต้การนำของเชษบัสซาร์ (Sheshbazzar) และ เสรบบาเบล Zerubbabel (ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์ดาวิด) และ เยชูอา (Jeshua) ปุโรหิต

พวกเขากลับมาพร้อมกับของกำนัลมีค่ามากมายที่ชาวยิวที่ไม่ได้กลับมาด้วย แต่ยังคงตั้งรกรากอยู่ที่บาบิโลนมอบให้ พวกเขากลับมายังดินแดนแห่งบรรพบุรุษของตน ไปยังบ้านสวนไร่นาที่บรรพบุรุษได้ทิ้งไว้ตอนที่ถูกกวาดต้อนไปบาบิโลน

¹เมื่อมาถึงเดือนที่เจ็ด ที่พงศัพันธุ์อิสราเอลอยู่ตามหัวเมือง ประชาชนได้มาพร้อมหน้ากันที่เยรูซาเล็ม ²แล้วเยชูอาบุตรโยซาดัคได้ลุกขึ้นพร้อมกับเพื่อนปุโรหิตด้วยกัน กับ เสรบบาเบล บุตรเชอัลทิเอล พร้อมกับญาติของเขา และได้สร้างแท่นบูชาของพระเจ้าแห่งอิสราเอล เพื่อถวายเครื่องเผาบูชาบนนั้น ตามที่บันทึกไว้ในธรรมเนียมบัญญัติของโมเสสคนของ พระเจ้า ³เขาได้ตั้งแท่นบูชาไว้บนฐานเพราะความกลัวอยู่เหนือเขา เหตุด้วยชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินเหล่านั้นและเขาถวาย เครื่องเผาบูชาบนแท่นนั้นต่อพระเจ้า เป็นเครื่องเผาบูชาเวลาเช้าและเวลาเย็น เจ้า... ⁶เขาเริ่มต้นถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเจ้าตั้งแต่วันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ด แต่เขายังมิได้วางฐานพระวิหารของพระเจ้า (เอสรา 3:1-3,6)

การที่พวกเขาสามารถกลับมาตั้งถิ่นฐานในดินแดนมาตุภูมิเท่านั้นไม่เพียงพอ พวกเขาจำเป็นต้องกู้รื้อฟื้นเอกลักษณ์ในการเป็นประชากรของพระเจ้าขึ้นมาใหม่ ภายใต้การนำของเยชูอา และ เศรูบบาเบล พวกเขาได้เริ่มต้นถวายเป็นเครื่องเผาบูชา บนแท่นบูชาที่เขายช่วยกันสร้างบนที่ตั้งของฐานเดิม เพราะการถวายเป็นเครื่องเผาบูชา เป็นหัวใจในการนมัสการองค์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขา ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่มีพระวิหาร (เพราะพระวิหารถูกทำลายไปแล้ว) แต่พวกเขาได้สร้างแท่นบูชาขึ้นบนฐานเดิม และถวายเป็นเครื่องเผาบูชา ยามเช้า และยามเย็น และฉลองเทศกาลทุกเทศกาลตามที่กำหนดไว้

สิ่งที่สำคัญที่สุดจะต้องมาก่อน พวกเขาจำเป็นต้องกู้รื้อฟื้นเอกลักษณ์ของชนชาติตนที่เป็นชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกขึ้นมาใหม่

บทเรียนที่สำคัญตรงนี้คือ เราจะค้นพบตัวตนและเอกลักษณ์ที่แท้จริงของเราในพระเจ้า ในการนมัสการพระองค์ท่ามกลางพี่น้องคนอื่น ในการดำเนินชีวิตประจำวันในโลกที่พระองค์ทรงสร้าง

คนยิวกลุ่มนี้ได้ค้นพบเอกลักษณ์ของตนอีกครั้งหนึ่ง เขาตระหนักว่า พระยาเวห์ยังทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา พวกเขายังคงเป็นประชากรของพระองค์ พวกเขาอยู่บนโลกที่พระเจ้าทรงสร้างอย่างมีเป้าหมายว่า ชนชาติของพวกเขาจะนำประชาชาติทั้งหลายมาถึงพระยาเวห์พระเจ้าองค์เที่ยงแท้

หลังจากที่พวกเขาสร้างแท่นบูชาแล้ว พวกเขาก็เริ่มสร้างพระวิหารขึ้นมาใหม่

“¹⁰และเมื่อช่างก่อได้วางรากของพระวิหารแห่งพระเจ้า บรรดาปุโรหิตก็แต่งเครื่องยศ ออกมาพร้อมกับแตรและคนเลวี พงศ์พันธุ์ของอาสาฟ พร้อมกับฉาบ ฉวยสรรเสริญ พระเจ้าตามพระราชกำหนดของดาวิด พระราชาแห่งอิสราเอล ¹¹และเขาร้องเพลง ตอบกัน สรรเสริญและโมทนาแด่พระเจ้าว่า “เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ ดำรงเป็นนิศย์ต่ออิสราเอล” และประชาชนทั้งปวงก็โห่ร้อง ด้วยเสียงดัง เมื่อเขา สรรเสริญพระเจ้า เพราะว่ารากฐานของพระนิเวศแห่งพระเจ้าวาง เสร็จแล้ว ¹³ ... และเสียงนั้นก็ได้ยินไปไกล” (เอสรา 3:10-11,13)

มนุษย์เราทุกคน ไม่เพียงแต่จะต้องรู้ว่า เราเป็นใคร? แต่จะต้องรู้ว่า เรามีชีวิต อยู่เพื่ออะไร? เป้าหมายของชีวิตมนุษย์คืออะไร? เป้าหมายของชีวิตมนุษย์ คือ การ ฉวยเกียรติต่อพระเจ้า และ มีความชื่นชมยินดีในพระองค์ชั่ววันรันดร์ ถ้าเราแต่ละคนมี มุมมองเช่นนี้ ชีวิตของเราก็จะมีความหมายและมีคุณค่า

เบื้องหลังเรื่องราวของการที่พวกเขาจะสามารถสร้างพระวิหารขึ้นมาใหม่ พระวิหารซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับประชากรของพระองค์ อยู่ในเอสรา บทที่ 2

“⁶⁸หัวหน้าครอบครัวบางคน เมื่อเขามาถึงที่พระนิเวศของพระเจ้า ซึ่งอยู่ในเยรูซาเล็มได้ ฉวยตามใจสมัครเพื่อพระนิเวศของพระเจ้า เพื่อจะสร้างพระนิเวศขึ้นในที่เดิม ⁶⁹เขา ฉวยตามกำลังของเขาแก่กองทรัพย์เพื่อพระราชกิจ เป็นทองคำหกหมื่นหนึ่งพันดริค เงินห้าพันมาน และเครื่องแต่งกายปุโรหิตหนึ่งร้อยตัว” (เอสรา 2:68-69)

เราจะเห็นถึงความ ทุ่มเทถวายด้วยความสมัครใจ จากชาวยิวที่กลับมายัง ดินแดนมาตุภูมิ และจากชาวยิวที่ยังอยู่บาบิโลน (เอสรา 1:5-11)

พวกเขาไม่จำเป็นที่จะต้องให้มากมายขนาดนี้ ถ้าจะว่าไปแล้ว พวกเขา มี ข้ออ้างมากมายที่สมเหตุสมผลที่ไม่ต้องถวายเพื่อการสร้างพระวิหาร เช่น

* “โอ ผมยังถวายไม่ได้เพราะเดี๋ยวผมจะมีไม่พอที่จะซ่อมแซมบ้าน ปรับสภาพสวน ไร่ นา ที่ถูกทิ้งร้างมานานาน”

* “โอ ขอเวลาสัก 2-3 ปี ผมจะถวายได้มากกว่า ที่ผมจะสามารถถวายเดี๋ยวนี้ ให้ผม เอาเงินนี้ไปหมุนก่อน แล้วผมจะถวายได้มากกว่าเวลานี้หลายสิบเท่า”

* “โอ ผมมีภาระมากมาย ผมต้องคิดถึงอนาคตของลูก ตอนนี้ผมยังให้ไม่ได้ รอให้ ผมหมดภาระก่อนแล้วผมจะให้ได้เต็มที่”

การที่พวกเขาถวายอย่างเต็มที่ด้วยความสมัครใจ ทำให้พวกเขามีส่วนใน แผนการที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวเขา ทำให้เขาเต็มล้นด้วยความชื่นชมยินดี เพราะเขามองเห็น อนาคต แม้ในปัจจุบัน พระวิหารจะยังสร้างไม่เสร็จ

“¹¹และเขาร้องเพลงตอบกัน สรรเสริญและโมทนาแด่พระเจ้าว่า “เพราะพระองค์ ประเสริฐ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ ดำรงเป็นนิรันดร์ต่ออิสราเอล” และ ประชาชนทั้งปวงก็โห่ร้องด้วยเสียงดังเมื่อเขา สรรเสริญพระเจ้า เพราะว่ารากฐาน ของพระนิเวศแห่งพระเจ้าวางเสร็จแล้ว” (เอสรา 3:11)

เช่นเดียวกัน เราควรจะมีดวงสายตาที่เห็นอนาคตในปัจจุบัน

ลองใคร่ครวญดูว่า คริสตจักรสี่สัปดาห์พันธวงศ์ ในฐานะประชากรของพระเจ้า เราจะมีส่วนในแผนการที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวเราอย่างไร? ถึงเวลาแล้วที่เราจะสร้างเพื่ออนาคต เพื่อลูกหลานของเรา เพื่อคนไทยรุ่นต่อไป ที่เขาจะมีเอกลักษณ์ ในฐานะประชากรของพระเจ้านี้เป้าหมายในชีวิต และมีส่วนร่วมในแผนการ ที่ยิ่งใหญ่มากกว่าพวกเขา

คุณจะมีส่วนในพันธกิจ “การสร้างเพื่ออนาคต” ของคริสตจักรอย่างไรบ้าง? คุณสามารถรับใช้ในงานที่หลากหลาย เช่น การเลี้ยงดูผู้เชื่อใหม่, รวีวารศึกษา, การเยี่ยมเยียน, การประกาศ, การสนับสนุนคริสตจักรลูก หรือ แม้แต่การพัฒนาอาคารสถานที่ นมัสการ ห้องประชุม ห้องเรียนต่างๆ ซึ่งปัจจุบันมีไม่เพียงพอ

ขอให้เรามองเห็นอนาคตในปัจจุบัน และ อธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้า เพื่อเราทุกคนจะมีส่วนร่วมในแผนการ ของพระองค์ และมีชีวิตที่มีคุณค่า เปี่ยมล้นด้วยความชื่นชมยินดี

คำถามชวนคิดใคร่ครวญ

1. พระเจ้าคืออะไร?
  2. ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิมมีความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้าอย่างไร?
  3. ทำไมจึงกล่าว ว่า “พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้า แม้ว่า เราจะปฏิเสธไม่ยอมรับพระองค์” ?
- คำกล่าวนี้ มีนัยสำคัญอย่างไร?

4. เหตุใด พระเจ้าจึงต้องพิพากษาชนชาติอิสราเอล?
5. ใคร คือ ผู้ครอบครองที่ยิ่งใหญ่สูงสุด เหนือกษัตริย์ เหนือเจ้าผู้ครองโลก?
6. พระเจ้าทรง ใช้กษัตริย์ต่างชาติเป็นเครื่องมือของพระองค์ในการกอบกู้ประชากรของพระองค์อย่างไร?
7. อะไร คือ หลักฐานทาง ประวัติศาสตร์ที่ยุติข้อโต้แย้งการบันทึกประวัติศาสตร์ของชาวยิวในเรื่องการกลับจากบาบิโลน ?
8. คุณจะตอบเพื่อนที่โต้แย้งคุณว่า “การที่พระเจ้าตอบคำอธิษฐาน เป็นเรื่องของความบังเอิญ” ได้อย่างไร?
9. “พระเจ้าทรงควบคุมเหตุการณ์ทุกอย่างให้เป็นไปตามแผนการของพระองค์ แม้แต่จักรพรรดิ และ ชีซาร์ผู้ยิ่งใหญ่ ของโลก แต่ละยุคแต่ละสมัย ก็อยู่ภายใต้การควบคุมของพระเจ้าองค์นี้” เหตุการณ์ต่างๆ เหล่านั้น คือ อะไร?
10. เรื่องราวของการที่ชนชาติยิว โยกย้ายถิ่นฐานจากบาบิโลนกลับมาสู่อิสราเอล-ดินแดนแห่งพันธสัญญา มีผลกระทบต่อเราทุกคนในปัจจุบันอย่างไร?
11. เหตุใด สิ่งที่ยิ่งใหญ่ในชีวิต คือ การที่เรารู้ว่า เราเป็นใคร? และ มีชีวิตอยู่ในโลกเพื่ออะไร?
คุณทราบแล้วยังว่า คุณเป็นใคร? และ มีชีวิตอยู่ในโลกเพื่ออะไร?
12. ชนชาติอิสราเอลจำเป็นต้อง รู้ว่าพวกเขาเป็นใคร? และ มีชีวิตอยู่ในโลกเพื่ออะไร? พวกเขา รื้อฟื้น กู้สถานะภาพของ พวกตนคืนมาอย่างไร?
13. ทำไมคน อิสราเอล จึงเริ่มต้นถวายเป็นเครื่องเผาบูชา บนแท่นบูชาที่เขาช่วยกันสร้างบนที่ตั้งของฐานเดิม?
14. เราจะค้นพบตัวตนและเอกลักษณ์ที่แท้จริงของเรา ได้ อย่างไร ?

15. “สิ่งที่สำคัญที่สุดจะต้องมาก่อน” เป็นบทเรียนสำคัญที่เราได้จาก ประชาชาติอิสราเอลในพระธรรมตอนนี้

จงสำรวจดูว่า “ในชีวิตของคุณ สิ่งที่สำคัญที่สุดจะต้องมาก่อน” หรือเปล่า?

16. เป้าหมายของชีวิตมนุษย์ คือ อะไร?

17. การที่คนอิสราเอล ท่วมทลายอย่างเต็มที่ที่ด้วยด้วยความสมัครใจส่งผล อย่างไรบ้าง? (ต่อตนเองและผู้อื่น)

18. เหตุใด เราจึง ควรจะมองด้วยสายตาที่เห็นอนาคตในปัจจุบัน?

19. จงอธิษฐานขอให้พระเจ้าเปิดเผยให้คุณเห็นว่า คุณมีข้ออ้างมากมาย (ที่สมเหตุสมผล) ที่จะไม่ต้องถวายเป็นสิ่งที่มีไม่ว่าจะเป็น เวลา ความสามารถ ทรัพย์สิน สำหรับ “การสร้างเพื่ออนาคต -ในการที่คุณมีส่วนร่วมในแผนการ ที่ยิ่งใหญ่กว่า ตัวคุณ” หรือไม่?

20. คุณจะมีส่วนในพันธกิจ “การสร้างเพื่ออนาคต” ของคริสตจักรอย่างไรบ้าง?